

идей, навыков в области инновационного менеджмента, спроса со стороны возможных потребителей различных видов инноваций и другое не позволяют в настоящий момент активизировать инновационные процессы в стране. Получается своеобразный замкнутый круг. Как итог – постепенное ухудшение ситуации в области науки и инноваций.

Сократить отставание в технологическом развитии от более успешных в этом отношении стран будет достаточно трудно. Необходимо искать свои ниши, в которых страна может стать одним из лидеров, параллельно восстанавливая состояние других сфер. Должно уделяться внимание повышению квалификации, обучению управлению инновациями, развитию и поощрению творческой активности людей, созданию ими своего бизнеса. Важным аспектом в вопросе построения стратегий инновационного развития отдельных предприятий и отраслей должно стать совершенствование процессов анализа, прогнозирования и планирования. Неверные расчеты и выводы относительно будущего спроса на продукцию отдельных отраслей могут привести к тому, что значительные объемы финансовых ресурсов будут потрачены без должной отдачи.

Список использованных источников:

1. Проект программы социально-экономического развития Республики Беларусь на 2016–2020 годы [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://president.gov.by/ru/sobranie>. – Дата доступа: 15.12.2016.
2. Республика Беларусь. Статистический ежегодник 2016 [Электронный ресурс]. – Официальный сайт Национального статистического комитета Республики Беларусь. – Режим доступа: <http://www.belstat.gov.by>. – Дата доступа: 15.12.2016.
3. Официальный сайт Национального статистического комитета [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.belstat.gov.by/ofitsialnaya-statistika/makroekonomika-i-okruzhayushchaya-sreda/tseny/operativnaya-informatsiya_4/indeksy-potrebitejskih-tsen-po-respublike-belarus/. – Дата доступа: 16.12.2016.
4. Минус 26 позиций. Почему Беларусь за год резко опустилась в инновационном рейтинге [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://news.tut.by/economics/508348.html>. – Дата доступа: 16.12.2016.
5. Наука и инновационная деятельность в Республике Беларусь. Статистический сборник. Минск 2016. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.belstat.gov.by>. – Дата доступа: 17.12.2016.

Лисенко Н.В., аспірант,

Лисенко І.В., к.е.н.

Чернігівський національний технологічний університет

e-mail: lysenko_iren@ukr.net

ВПЛИВ КЛАСТЕРІВ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ НА ЕКОЛОГІЧНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ

Питання обмеженості енергетичних ресурсів та їх неощадливого використання з кожним роком набувають все більшої ваги. У світі вживаються активні дії щодо зменшення негативного впливу людини на планету, підвищення ефективності використання наявних ресурсів та пошуку нових, більш ефективних джерел енергії. Незважаючи на зусилля світової спільноти з популяризації нетрадиційних джерел енергії та енергоефективності, більша частина економіки світу досі працює на викопних енергоносіях.

Враховуючи економіко-політичну ситуацію, яка склалася в Україні, питання екологічної безпеки в контексті енергозабезпечення та ефективного використання енергоресурсів набувають особливої актуальності. Україна сьогодні посідає одне з лідируючих місць у світі за рівнем споживання енергоресурсів.

Тому питання оощадливого використання паливно-енергетичних ресурсів, заміщення газу альтернативними видами палива, використання енергозберігаючих технологій стали пріоритетними завданнями у забезпеченні екологічної безпеки держави та потребують негайного вирішення.

Одним із шляхів забезпечення екологічної безпеки України може стати використання кластерів енергоефективності, які досить успішно працюють в країнах з розвинутою економікою. Детальний аналіз наукових публікацій [1, 3, 5, 7, 8, 10-13] з цієї проблеми дозволив виявити недостатньо дослідженим питання застосування таких кластерів у контексті екологічної безпеки, що є сьогодні надзвичайно актуальним для України.

Аналізуючи [5], слід зауважити, що основою будь-якого кластеру є його ядро – це показове підприємство яке використовує найновіші та найефективніші технології і служить зразком для інших підприємств-членів кластеру. Таке положення даного підприємства може бути забезпечене шляхом активної підтримки з боку державних та територіальних органів влади, взаємодії з науковими установами, а також представниками інфраструктури.

Формування такого «ядра» у кластері сприятиме прискоренню дифузії знань та технологій. До зовнішнього контуру кластера входять підприємства та організації ринкової інфраструктури, які надають інформаційні, фінансові, консультаційні та ін. послуги забезпечуючи підтримку бізнесу, інноваційної інфраструктури, спеціалізовані вищі навчальні заклади, що здійснюють підготовку фахівців з інноваційної діяльності, інноваційні центри тощо, які забезпечують проведення ефективної науково-інноваційної діяльності, а також, владні та контролюючі органи, що здійснюють контроль, координацію та регулювання діяльності в енергетичній сфері.

Внутрішній контур енергетичного кластера поєднує підприємства та організації, що спеціалізуються на виробництві, постачанні, розподілі та споживанні енергії, а також ті, що обслуговують дані процеси, проводять конструкторські, будівельно-монтажні, ремонтно-налагоджувальні роботи.

Їх взаємодія ґрунтується на добровільних засадах. Відносини між учасниками регулюються Координаційною радою кластера, що своїми діями повинна запобігати конфліктним ситуаціям. До складу Координаційної ради на принципах паритетності та рівноправності входять по одному представнику від кожного учасника кластера. Таким чином, кластер, формує мережу учасників з єдиним технологічним процесом та передбачає як вертикальну, за ходом енергетичного ланцюга, так і горизонтальну (організації, що знаходяться на одній стадії енергетичного ланцюга) інтеграцію [5, с. 78].

Аналізуючи досвід інших країн варто зауважити, що такі кластери успішно функціонують, забезпечуючи конкурентні переваги від взаємодії всіх учасників. Так, зокрема в сусідній Польщі, розвиваються інноваційні підприємства у сфері альтернативних джерел енергії. Польща впевнено працює в європейській системі підтримки розробок, котрі потрібні в усіх галузях, а особливо в енергетичній. Цей варіант розвитку економіки країни створює нові робочі місця, нові ефективні технології, звертає увагу інших країн на цікаві та корисні науково-технічні рішення, котрі створюють інноватори.

Одним з таких енергетичних кластерів є Люблінський екоенергетичний кластер, основним напрямком діяльності якого є відновлювальна енергетика. На сьогодні він об'єднує суб'єкти, що працюють у галузі сонячної енергетики, вітрогенерації, енергоефективності та екологічно чистого будівництва». В цей кластер входять 41 підприємство, 3 наукові організації, 3 інституції підтримки бізнесу [6].

Одним із перших проектів кластеру стала ініціатива «Енергетичні креатори змін», в рамках якого досліджено інвестиційний потенціал у альтернативну енергетику в 20 повітах Люблінського воєводства. За результатами проекту розроблено 3 стратегії залучення інвестицій у ініціативи із впровадження засобів альтернативної енергетики, в рамках якого вже побудовано першу промислову сонячну електростанцію.

Іншим проектом кластеру є «Управління змінами в економіці, використовуючи альтернативні джерела енергії», в рамках якого проведено навчання підприємств із залучення інвестицій у проекти із використання альтернативних джерел енергії [2].

На сьогодні в Україні успішно реалізується проект: «Українські кластери відновлювальної енергії – реальний інструмент розвитку і ефективної співпраці українських малих і середніх підприємств».

Мета проекту – створення в Україні кластерів у галузі відновлюваних джерел енергії, ефективно використовуючи досвід та допомогу Польщі. Розвиток кластерів ВДЕ в Україні і в Польщі в приблизно тому ж часі дозволить розвинути їх тісну співпрацю. Обов'язком проведених у рамках проекту заходів, є досягнення закладених у проекті показників. У проекті беруть участь 8 міст в Україні (Івано-Франківськ, Луцьк, Рівне, Вінниця, Полтава, Харків, Дніпро, Одеса) [4].

У контексті сучасних інноваційних технологій велике зацікавлення проявили українські учасники проекту до концепції «Розумного Екологічного мікрорайону 2020», яка розробляється польським партнером проекту FARADAY кластером «Прикарпатська екоенергетика» [9, 14].

Для розвитку виробничо-технічного потенціалу регіону та підтримки формування нових інноваційних ніш для ведення бізнесу за підтримки проекту FARADAY формується кластер енергоефективності та відновлювальної енергетики на Львівщині.

Одна з основних цілей ініціаторів створення кластера полягає у досягненні кращої виробничої кооперації між суб'єктами підприємницької діяльності з метою надання кращих послуг клієнтам; підвищення професійного рівня персоналу фірм; швидшого впровадження технологічних новинок; розвиток співпраці бізнесу з наукою; підвищення обізнаності потенційних клієнтів з можливостями відновлювальної енергетики; забезпечення необхідної якості послуг для клієнтів; залучення додаткових фінансових ресурсів для розвитку сектору відновлювальної енергетики Львівщини [6].

Підсумовуючи, зазначимо, що безперервне зростання цін на традиційні джерела енергії в останні роки, спонукає до рішень про перехід на альтернативну або поновлювану енергетику. У нашій країні поновлювані джерела енергії мають великий потенціал, так як в Україні для цього є всі необхідні умови. Найголовніше, що така енергетика має незаперечні переваги:

- зменшення залежності від централізованих енергомереж;
- зменшення витрат на енергоресурси;
- отримання енергетичної незалежності і впевненість у завтрашньому дні;
- запобігання енергетичній кризі;
- скорочення викидів CO²;
- запобігання глобальному потеплінню.

Перехід на чисті інноваційні технології за допомогою кластерів енергоефективності дозволить в майбутньому гарантувати не тільки економічне зростання України, але й допоможе у рішенні таких глобальних екологічних проблем, як забруднення води й повітря, зміни клімату, дефіциту чистих водних ресурсів. Вибираючи нову модель розвитку, держава може розраховувати на зміцнення енергетичної і продовольчої безпеки за рахунок розвитку альтернативних джерел енергії, органічного сільського господарства, екологічного транспорту, підвищення енергоефективності.

Отже, проблема високого рівня енергоспоживання, підвищення енергоефективності та розвитку відновлюваної енергетики залишається надзвичайно актуальною для України і потребує подальшого дослідження. Українським організаціям варто взяти до уваги корисний досвід розвинених країн, щоб швидше і впевненіше входити в європейський ринок з інноваційними рішеннями у сфері альтернативної та відновлювальної енергії.

Список використаних джерел:

1. Дерій Ж.В., Лисенко Н.В. Проблеми утилізації твердих побутових відходів на регіональному рівні. Міжвузівська науково-практична інтернет-конференція «Економіка і фінанси: аналіз тенденцій та перспектив розвитку» (м. Дніпропетровськ, 20 жовтня 2014 р.).
2. Енергетичний кластер Любліна: досвід Польщі в Україну – [Електронний ресурс]. – режим доступу: https://m.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1751418775114499&id=100007391795565
3. Лисенко І.В. Роль енергозберігаючих технологій у забезпеченні економічної безпеки України / І.В. Лисенко, Н.В. Лисенко // Проблеми і перспективи економіки та управління: науковий журнал / Черніг. нац. технол. ун-т. – Чернігів: Черніг. нац. технол. ун-т, 2015. – № 3 (3). – С. 59-66.

4. Прикарпатський еко-енергетичний кластер – [Електронний ресурс]. – режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/162390337507025/>
5. Пудичева Г.О. Формування конкурентного середовища в енергетичному господарстві за допомогою кластерного підходу / Г.О. Пудичева // Економіка та держава № 3/2014. – С. 75-79
6. Розвиток альтернативних технологій через спільні дії – [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://ecotown.com.ua/news/Rozvytok-alternatyvnykh-tekhnologiy-cherez-spilni-diyi/>
7. Стратегія і тактика удосконалення політики сталого розвитку України в контексті євроінтеграційних процесів / колективна монографія під заг. ред. к.е.н., професора Л.О. Коваленко у 2-х томах. – Ніжин: ФОП Лук'яненко В.В. ТПК «Орхідея», 2015 – 340 с. – Т. 1, п.п. 1.9: Кластеризаційний механізм модернізації продуктивних сил як визначальний чинник сталого розвитку депресивних регіонів / Лисенко І.В. – С. 163-180.
8. Теоретичні та прикладні аспекти сталого розвитку: функціональний, галузевий і регіональний вектори: монографія / С.М. Шкарлет та ін. Розділ 3. Еколого-економічний концепт сталого розвитку України / Ж.В. Дерій, Н.В. Лисенко Економіко-екологічні проблеми функціонування регіонального транспорту. - К.: Кондор-Видавництво, 2015. – 316 с. – С. 243-250.
9. Формування кластеру енергоефективності та відновлювальної енергетики на Львівщині – [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://www.budexpert.ua/content/detail/478>
10. Iryna Lysenko, Nataliia Lysenko. Environmental safety as a part of national security of Ukraine / Сучасні напрямки розвитку економіки і менеджменту на підприємствах України: Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів та студентів, присвяченої 85 річниці заснування ХНАДУ (05 листопада 2015 року). – Харків: ХНАДУ, 2015. – 499 с. – С. 242-243.
11. Iryna Lysenko, Nataliia Lysenko. Вплив забруднення навколишнього середовища на соціально-економічний розвиток регіонів. Ukraine-EU. Modern Technology, Business and Law: collection of international scientific papers: in 2 parts. Part 2. April 19-23, 2016 Slovak Republic-Poland - Chernihiv: CNUT, 2016. P. 96-98.
12. Iryna Lysenko, Serhii Stepenko. Energy Saving Technologies as a Prerequisite of Economic Security of Ukraine / 19th International Student Conference on Electrical Engineering POSTER 2015, Prague May 14, M_091-1-M_091-5, Czech Technical University in Prague.
13. Iryna Lysenko. Transborder clusters as a prerequisite for sustainable development of Ukraine regions under European integration process / Materiały XII Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji «Wykształcenie i nauka bez granic – 2016» Volume 5. Ekonomiczne nauki.: Poland, Przemysł. Nauka i studia – 72 str. P. 31-33.
14. Klaster Smart City – Inteligentne EkoOsiedle 2020 – [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://ieo2020.pl>

Лавренко Ю.О., студентка 5 курсу групи МУПп-161
Забаштанський М.М., канд. ек. наук, доцент
Чернігівський національний технологічний університет
 e-mail: yuliya_lavrenko@mail.ru

ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДБОРУ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ПРАЦЕНАДЛИШКОВОГО РИНКУ ПРАЦІ ТА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

У наш час, коли НТП знаходиться на високому рівні, коли всі технології зростають до грандіозних масштабів, потрібно зважати й на вимоги сучасності у сфері підбору кадрів та на потребу в персоналі з перспективою. Підбір професіоналів своєї справи в умовах праценадлишкового ринку праці потребує багато зусиль, професіоналізму та стійкості до стресових ситуацій. Оскільки пропозиція робочої сили перевищує попит на неї, досить актуально розглянути, як в таких умовах функціонують різноманітні рекрутингові агентства, служби з персоналу, та на скільки якісно здійснюється їх робота.

Велика кількість пропозиції праці та недостатній її попит, створює конкуренцію серед претендентів, тому постає завдання перед менеджерами з персоналу професійно та якісно підібрати кадри, з метою уникнення питання повторного підбору. Саме тому завдання розробки сучасних технологій і якісного інструментарію для забезпечення оперативного та ефективного підбору персоналу в умовах праценадлишкового ринку праці стає одним із найбільш важливим і ключових завдань у роботі служб підбору персоналу.

Набір кадрів – це широке поняття, яке має на увазі масове збільшення кількості працюючих, що, у наш час, є актуальним у різноманітних колцентрах, фірмах з високою плинністю кадрів, де, в більшості випадків набирають навіть без первинного відбору. Підбір